

Novum

Évzárás a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben

Tanévzáró istentisztelet

A 2019. június 30-án délelőtt tartott ünnepi istentisztelet keretén belül tíz Erdélyi Református Egyházkerülethez, három Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez és három Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyházhoz tartozó diák ballagott a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetből. A ballagások általában búcsúzásról szólnak. A tanulmányok tengerében elmélyült diákok hat év után útra kész segédlelkeszkeként lépnek ki a mentsvárat, mindenkori menedéket jelentő Alma Materből, és elindulnak a lelkeszi szolgálat számukra sok tekintetben ismeretlen mezejére.

A ballagás hangulatát mégis a „maradni” misztériuma hatotta át: megmaradni Jézusban, az egyházban, a lelkipásztori hivatástudatban. E három fő gondolati pillérre épült az igei üzenet is. Az igehirdetés szolgálatát Kántor Csaba, az Erdélyi Református Egyházkerület püspökhelyettese végezte a Jn 15,1–12 alapján. Az igazi szőlőtő példabeszédén keresztül arra biztatta a ballagó diákokat: maradjanak meg Jézus Krisztusban, hogy Jézus Krisztus is megmaradjon bennük. De nemcsak bennük, ballagó diákok szívében, hanem mindazokéban is, akiknek majd szolgálni fognak. Jézus Krisztusban maradni azt jelenti: vele szolgálni és az ő örömében részesedni. Az igehirdetés egyben a felhatalmazás és a megbízás üzenetét tolmácsolta a segédlelkeszi szolgálatba lépő végzősök számára.

Az igehirdetés után az egyetemi tanulmányaikat és magiszteri záróvizsgájukat letett ballagó diákok fogadalomtétele következett. Gyenge János, az Erdélyi Református Egyházkerület előadótanácsosa a *II. Helvét Hitvallásból* olvasta

A végzős hallgatók fogadalomtétele

fel a lelkipásztorokra vonatkozó feladatokat és kötelességeket, amelyek közül a legfontosabb Krisztus evangéliumának tanítása és a sákramentumok helyes kiszolgáltatása. A Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház részéről Kajcsa László lelkipásztor foglalta össze az Isten szolgálaira vonatkozó kötelességeket. A végzős hallgatók arra tettek fogadalmat, hogy Isten igéje, valamint a hitvallások szerint elkötelezik magukat az egyházi szolgálatra, a református és evangélikus egyház képviselői pedig hivatalosan átvették a segédlelkészi szolgálatra felkészített végzősöket.

A végzősök nevében Márton István mondott búcsúbeszédet, összefoglalva a tanulmányi évek emlékeit, kedves, de olykor nehéz pillanatait.

Mi, ifjabb teológusok minden ilyen alkalommal közelebb kerülünk ahhoz, hogy néhány év elteltével félkörben ott állunk majd professzoraink asztala előtt, ahol ma ballagó társaink is álltak. Mi vagyunk azok, akik maradunk, hogy az Alma Mater falain belül, tanulmányaink során erősödjünk elhívásunkban, és értékeljük a szolgálatra való készülődésünket.

**Nagy Eszter és Bíró Beatrix
elsőéves hallgatók**

Búcsúbeszéd

Főtiszteletű Püspök Urak, Nagytiszteletű Egyházi Képviselők, Mélyen Tisztelt Tanári Kar, Kedves Vendégeink, Kedves Diáktársak!

Mielőtt portásaink tágra kinyitnák előttünk az intézet főbejáratának ajtaját, mi pedig végzős hallgatókként egy másik valóságba lépniünk ki a Protestáns Teológiai Intézet falai közül, szeretnénk röviden visszatekinteni az elmúlt hat tanulmányi évre.

Miután felvételt nyertünk a teológiára, valóságosan részesei lettünk mindannak, amit az intézet nyújtani kívánt nekünk. Mint jó vendéglátó, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet megterítette előttünk gazdag és bőséges svédasztalt, s ahogy ilyenkor szokás, elindultunk felfedezni a kínálatot.

Voltak nagyon nehezen emészthető fogások, mert hát lenyelni azt, hogy két, három vagy éppen öt diákkal kell megosztani a bentlakási lakóteret, amelyből a felsőbb évesek már átszállították a maguk szobájába a jobb minőségű bútordarabokat, nem volt a feltétlenül jó kezdet jele. Emellett senki sem szólt arról, hogy énközpontú személyiségünket és a sok esetben nagyon naiv hitrendszerünket, a tévhiteket és elképzeléseket otthon kel-

A búcsúbeszédet mondó Márton István